

се страхува, че ще умре гладенъ? Това значи отричане на Бога, отричане на всѣкаква разумность. Това значи отсъствие на връзка съ Първопричината на нѣщата въ дадения моментъ. Ако си тръгналъ въ Божествения пѣтъ, не допускай въ себе си нищо отрицателно. Защо трѣбва да се страхувашъ отъ гладъ, отъ противоречия, отъ мъчнотии? Може да умре отъ гладъ онзи, който нѣма какво богатство въ себе си, външно или вътрешно. Обаче, какво ще кажете за човѣка, който носи на гърба си чувалъ пѣленъ съ злато? Каквото и да срещне на пѣтя си, нищо не може да отклони вниманието му. Неговиятъ умъ е заетъ съ богатството, което носи на гърба си.

Какво представя голѣмото богатство, което човѣкъ носи на гърба си? — Това богатство не е нищо друго, освенъ страданието, което човѣкъ преживява. Докато страда, човѣкъ е въ правия пѣтъ. Страдащиятъ е нормаленъ човѣкъ. Какво ще кажете за онзи, на когото кракътъ е парализиранъ и не усѣща никаква болка? Той се намира въ неестествено състояние. За предпочитане е човѣкъ да страда, да усѣща болка въ крака си, отколкото да не усѣща нищо и да влачи изсъхналия си кракъ. Който страда, има възможность да се радва; който никога не страда, никога не се радва. Животътъ започва съ страдание. Страданието се отнася къмъ процеситѣ, означени съ буквата „X“. Природата започва съ процеситѣ „X“. Богъ започналъ съ сжщитѣ